

Sygn. akt I C 96/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Janusz Supiński

Protokolant: Monika Kamieniecka

po rozpoznaniu w dniu 02.12.2021 r. w Giżycku

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. (...) w O.

przeciwko (...) SA w W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...) SA w W. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. Sp.k. w O. kwotę 541,20 (pięćset czterdzieści jeden 20/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11.06.2020r. do dnia zapłaty.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddala.

III. Zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 430,48 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 96/21

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. S.k. w O. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) SA w W. kwoty 4.071,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11.06.2020r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu powód podał, że w dniu 24.02.2020 roku doszło do kolizji, w której został uszkodzony pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), należący do M. P. (1). Powód wskazał także, że sprawca wypadku miał zawartą polisę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych ze stroną pozwaną. Nadto powód podniósł, że uszkodzona zawarła w dniu 20.04.2020r. z powodem umowę najmu auta zastępczego. Najem ten trwał do dnia 04.05.2020r. Powód wystawił z tego tytułu fakturę na kwotę 5.424,30 zł brutto, zaś pozwany przelał na jego rzecz jedynie kwotę 1.353 zł. Poszkodowana zawarła z powodem umowę cesji wierzytelności, w wyniku której powód uzyskał legitymację czynną w niniejszej sprawie.

Pozwany (...) SA w W. nie uznał powództwa i wniósł o oddalenie pozwu w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu według nom przepisanych. Przyznał, że ze sprawcą wypadku łączyła go umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych i uznał co do zasady swoją odpowiedzialność. Jednocześnie jednak wskazał, że uszkodzona zobligowana była do współdziałania z pozwanym w zakresie minimalizowania wysokości szkody, co w tym konkretnym przypadku oznacza, że skoro pozwany proponował uszkodzonej wynajem auta zastępczego za niższe stawki aniżeli występujące na wolnym rynku, to w ramach wspomnianego minimalizowania szkody uszkodzona winna była z propozycji pozwanego skorzystać, bądź liczyć się z tym, że pozwany nie zwróci uszkodzonej wyższych kwot za wynajem pojazdu zastępczego, niż te, za które sam zorganizowałby ów samochód. Nadto pozwany zakwestionował

długość okresu najmu pojazdu zastępczego, wskazując, że jego odpowiedzialność ogranicza się li tylko do czasu naprawy auta uszkodzonego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24.02.2020 roku doszło do kolizji, w której został uszkodzony pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), należący do M. P. (1). Uszkodzenia (...) okazały się na tyle nieistotne, że pojazd ten mógł dalej poruszać się po drogach..

Pozwany ubezpieczał odpowiedzialność cywilną wynikającą z posiadania i prowadzenia pojazdu sprawcy, a okres ubezpieczenia obejmował dzień wypadku.

dowód: bezsporne

zeznania świadka M. P. k 172

W dniu 20.04.2020r. poszkodowana oddała swój uszkodzony samochód do naprawy do firmy (...) Sp. z o.o. w B. Oddział w O.. Przed przystąpieniem do naprawy firma ta zamówiła części zamienne zgodnie z kosztorysem pozwanego. Po demontażu pojazdu stwierdzono dodatkowe uszkodzenia, wobec czego sporządzono uzupełniający kosztorys i przesłano go pozwanemu. Po akceptacji tego kosztorysu zamówiono dodatkowe części, które sukcesywnie dostarczano (ostatnia zamówiona część dotarła do warsztatu naprawczego w dniu 30.04.2020r.)

W dniu 20.04.2020r. poszkodowana wynajęła samochód zastępczy u powoda. Tego też dnia poszkodowana udzieliła powodowi pełnomocnictwa do wynajęcia lub odmowy wynajęcia pojazdu zastępczego z wypożyczalni, wskazanej przez pozwanego.

W dniu (...) świadek A. P. (1) (pracownik powoda), działający jako pełnomocnik poszkodowanej zgłosił pozwanemu potrzebę wynajęcia przez poszkodowaną auta zastępczego na okres dwóch dni.

dowód: zeznania świadka M. P. k 172

zeznania świadka A. P. k 170

umowa k 13

pełnomocnictwo k 16-18, 20-21

zgłoszenie k 86

e-mail k 98

informacja k 100-136

W dniu 04.05.2020r. poszkodowana zwróciła powodowi samochód zastępczy. W tym też dniu 04.05.2020r. powód wystawił fakturę za najem w kwocie brutto 5.434,30 zł, tj. przy zastosowaniu stawki dziennej netto w wysokości 315 zł. Pozwany wypłacił z tej kwoty jedynie 1.353 zł przy przyjęciu uzasadnionego czasu najmu auta przez 10 dni oraz zastosowaniu stawki najmu w kwocie brutto 135,30 zł.

W dniu (...). poszkodowana M. P. (1) zawarła z powodem (...) Sp. z o.o.(...) w O. umowę cesji wierzytelności przysługujących poszkodowanej w związku z wynajmem przedmiotowego auta zastępczego.

dowód: zeznania świadka M. P. k 172

zeznania świadka A. P. k 170

faktura k 26

umowa k 22

potwierdzenie przelewu k 28

Technologiczny czas naprawy samochodu poszkodowanej to 5 dni. Uzasadniony czas trwania naprawy pojazdu poszkodowanej, uwzględniający dni świąteczne, to 14 dni.

dowód: opinia biegłego M. P. k 175-190

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie jest ustalony powyżej stan faktyczny, co wynika z niekwestionowanych przez strony dokumentów, twierdzeń samych stron, zeznań świadków M. P. i A. P., wreszcie opinii biegłego M. P.. Mając na uwadze, że zeznania świadków nie były kwestionowane przez którąkolwiek ze stron i - co ważniejsze – korelowały wzajemnie oraz z bezosobowym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, Sąd dał im wiarę. Podobnie – Sąd oparł się na opinii biegłego M. P., uwzględniając z jednej strony, że nie była ona kwestionowana przez strony, a z drugiej – dostrzegając jej fachowość, bezstronność i rzetelność.

Bezspornymi zatem są kwestie związane z samym zdarzeniem drogowym, odpowiedzialnością pozwanego za skutki materialne kolizji, zasadnością wynajęcia przez poszkodowaną pojazdu zastępczego oraz legitymacją czynną powoda w niniejszej sprawie.

W tej sytuacji zagadnieniami spornymi pomiędzy stronami są długość okresu najmu i wysokość stawki za najem samochodu zastępczego. Do tego bowiem sprowadzają się zarzuty pozwanego, iż poszkodowana przyczyniła się do zwiększenia wysokości szkody, wynikającej z przedmiotowego zdarzenia drogowego, a to przez nieskorzystanie z oferty najmu auta zastępczego z wypożyczalni współpracującej z pozwanym i stosującej wynegocjowane przez pozwanego, konkurencyjne stawki za najem pojazdów zastępczych oraz poprzez zawyżenie okresu najmu pojazdu zastępczego ponad czas niezbędny do przeprowadzenia naprawy jej auta..

Pochylając się nad pierwszym ze wskazanych wyżej obszarów spornych sprawy Sąd dostrzegł przede wszystkim treść opinii biegłego M. P., sporządzonej – co istotne – nie tylko na bazie dokumentacji szkodowej, ale również w oparciu o dokumentację naprawczą warsztatu, który owej naprawy dokonał. Pomijając nawet podniesiony wyżej brak jakichkolwiek protestów stron co do tej opinii (czyli de facto jej akceptację przez strony), wskazać jeszcze trzeba, że z dokumentacji naprawczej, też niekwestionowanej przez strony, wynika, że proces naprawy przedłużył się ponad czas technologiczny wobec stwierdzenia dodatkowych uszkodzeń już po demontażu pojazdu. Wiązało się to oczywiście z koniecznością sporządzenia dodatkowego kosztorysu, akceptacją tej wyceny przez pozwanego, zamówieniem dodatkowych części i wreszcie ich zamontowaniem. Dodać też trzeba, że ostatnia czynność warsztatu naprawczego została wykonana w dniu 30 kwietnia 2020 czyli w czwartek przez weekendem majowym. Uwzględniając bezsporny fakt, że dzień 1 maja przypadał w piątek, odbiór naprawionego pojazdu przez poszkodowaną w poniedziałek 04.05.2020r. był rzeczą zupełnie naturalną. Stąd też Sąd uznał za całkowicie uzasadniony okres najmu auta zastępczego przez poszkodowaną w dniach od 20.04.2020r. do 04.05.2020r. tj. 14 dni.

Przechodząc z kolei do kwestii stawki za najem przedmiotowego pojazdu Sąd dostrzegł w pierwszej kolejności fakt, że w wyniku zdarzenia z 24.02.2020r. samochód uszkodzonej uległ jedynie nieznacznym uszkodzeniom, które nie wyłączyły go z normalnej eksploatacji. Najlepszym tego dowodem jest korzystanie z tego samochodu przez uszkodzoną przez okres następujących dwóch miesięcy (bez mała). Druga kwestia z tym związana to fakt ustalenia przez uszkodzoną z warsztatem naprawczym terminu remontu jej auta oraz – co dość ważne – wstępnego zakresu tej naprawy. Z jednej strony bowiem warsztat miał możliwość przygotowania się do tej naprawy poprzez choćby zgromadzenie odpowiednich części zamiennych, ale z drugiej – uszkodzona miała wystarczająco dużo czasu, by zainteresować się autem zastępczym. Potwierdzeniem powyższych konstatacji jest nie tylko dokumentacja naprawcza warsztatu czy opinia biegłego M. P., ale przede wszystkim dokumentacja pozwanego, wytworzona w procesie likwidacji szkody (np. pisma informujące uszkodzoną o możliwości zapewnienia przez pozwanego pojazdu zastępczego oraz zasad rozliczania najmu takiego pojazdu). Dostrzec przy tym trzeba, że od chwili zdarzenia do momentu oddania samochodu do naprawy upłynęło prawie dwa miesiące. Oznacza to oczywiście, że w chwili oddawania pojazdu do naprawy nie występowały po stronie uszkodzonej emocje związane z przebiegiem samego zdarzenia (nerwy, stres, strach itp. aspekty psychologiczne). Odwrotnie – działania uszkodzonej cechowały się racjonalizmem. Nic zatem nie stało na przeszkodzie, by uszkodzona zainteresowała się warunkami najmu pojazdu zastępczego, w tym przede wszystkim stawką najmu. Tymczasem z zeznań samej uszkodzonej wynika, że warunki najmu auta zastępczego nie tylko nie były przedmiotem analizy uszkodzonej, ale w ogóle nie zainteresowała się tą kwestią. Taka postawa uszkodzonej, tym bardziej w okolicznościach sprawy, sprzeczna jest nie tylko z podstawowymi zasadami działania logicznego i racjonalnego, ale przede wszystkim z obowiązkiem osoby uszkodzonej podjęcia działań w kierunku minimalizowania szkody wynikłej z samego zdarzenia. Nie akceptowalnym społecznie jest przyjmowanie przez uszkodzonych postawy wedle której skoro koszty likwidacji szkody ponosi ubezpieczyciel (czyli osoba trzecia) to nie ma ograniczeń w ich mnożeniu. Potwierdzeniem owej nieakceptowalności w zakresie kosztów najmu aut zastępczych jest stanowisko Sądu Najwyższego zaprezentowane w uchwale I. C. tego Sądu z 24.08.2017r. III CZP 20/17: „Wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez uszkodzonego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione”. Oznacza to – w realiach niniejszej sprawy – że powód powinien był wykazać celowość i uzasadnienie ekonomiczne, nakazujące uszkodzonej poniesienie kosztów przewyższających te zaproponowane przez pozwanego, bo co do samego faktu ich zaproponowania nie ma wątpliwości (vide k 86). Powód z tego obowiązku nie wywiązał się, zaś Sąd dostrzegł, o czym już była mowa, iż uszkodzona w żaden sposób nie zainteresowała się stawkami najmu auta zastępczego (ani szerzej warunkami tego najmu). Tym samym Sąd uznał, że brak jest podstaw do obciążania pozwanego kosztami najmu samochodu zastępczego ponad kwoty wynikające z cenników uzgodnionych przez pozwanego z wypożyczalnią współpracującymi (w tym przypadku 135,30 zł brutto za każdy dzień najmu).

W efekcie powyższych rozważań Sąd orzekł jak w pkt I wyroku. O odsetkach Sąd orzekł po myśli art. 481 kc, uwzględniając z jednej strony żądanie pozwu, a z drugiej – fakt, że powód wezwał pozwanego do zapłaty w dniu 05.05.2020r., a ten ostatni przekazał stronie powodowej kwotę 1.353 zł już w dniu 16.05.2020r. (vide k 28). Skoro jednak powód dochodzi odsetek od 11.06.2020r. to też tak należało orzec. Jednocześnie roszczenia powoda w pozostałym zakresie należało oddalić, co też Sąd uczynił w pkt II.

O kosztach sądowych Sąd orzekł w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania – art. 100 kpc przy dostrzeżeniu faktu wygrania procesu przez powoda w 13,29 % oraz wygrania przez pozwanego w 86,71 %. Po stronie powoda koszty procesu stanowią łącznie kwotę 2.743,80 zł, na którą składają się opłata od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 900 zł, opłata od pozwu w wysokości 400 zł, 1.426,80 zł - koszt sporządzenia opinii biegłego, pokryty z zaliczki powoda. Po stronie pozwanego zaś koszty procesu to łącznie kwota 917,00 zł, na co składają się kwoty: 900 zł wynagrodzenia pełnomocnika, 17 zł opłata od pełnomocnictwa. Po dokonaniu matematycznych obliczeń należało orzec jak w pkt III.